

Sygn. akt: I C 332/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSR del. Lucja Oleksy-Miszczuk
Protokolant:	Karolina Pikuła

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. W. kwotę 150.000 (sto pięćdziesiąt tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami: od kwoty 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych od dnia 17 stycznia 2014 roku i od kwoty 130.000 (sto trzydzieści tysięcy) złotych od dnia 29 czerwca 2014 roku;
- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. W. kwotę 18.790 (osiemnaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt) złotych z ustawowymi odsetkami: od kwoty 70 (siedemdziesiąt) złotych od dnia 16 marca 2014 roku i od kwoty 18.720 (osiemnaście tysięcy siedemset dwadzieścia) złotych od dnia 08 września 2014 roku;
- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki M. W. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych miesięcznie płatne z góry do 15-tego dnia każdego miesiąca, począwszy od 01 sierpnia 2014 roku, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności – tytułem renty na pokrycie zwiększonych potrzeb życiowych powódki;
- ustala, że pozwany będzie ponosił odpowiedzialność za skutki wypadku jakiemu uległa powódka w dniu 12 lipca 2013 roku w G. mogące wystąpić u powódki na przyszłość;
- w pozostałej części powództwo oddala;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1728 (tysiąc siedemset dwadzieścia osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 12.645,13 (dwanaście tysięcy sześćset czterdzieści pięć i 13/100) złotych tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt **I C 332/13**

## UZASADNIENIE

Powódka M. W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 listopada 2013r. do dnia zapłaty, zasądzenie odszkodowania w kwocie 5.557,76zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 listopada 2013r. tytułem kosztów leczenia, ustalenie, że pozwany będzie ponosił odpowiedzialność za skutki wypadku mogące wystąpić u powódki na przyszłość oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała że w dniu 12 lipca 2013 roku w G. miał miejsce wypadek drogowy podczas, którego sprawcą był P. K., który nie zachował należytej ostrożności zbliżając się do wyznaczonego przejścia dla pieszych, w wyniku czego potrafił znajdującą się na przejściu powódkę. Postępowanie karne przeciwko sprawcy wypadku toczy się w Sądzie Rejonowym w Gliwicach. Wskazała, iż w wyniku wypadku doznała wieloodłamowego złamania trzonu kości łonowej i klinowej prawej oraz wstrząśnienia mózgu. Powódka podała, iż na szkodę przez nią poniesioną składają się także koszty opieki medycznej w kwocie 5.557,76zł, którymi została obciążona ze względu na brak uprawnień do publicznej opieki medycznej jako osoby nie posiadającej ubezpieczenia. Powódka podniosła, iż jej obecne koszty leczenia są pokrywane przez Ośrodek Pomocy Społecznej w B..

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k.87akt) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany oświadczył, iż kwestionuje roszczenie powódki co do zasady, jak i wysokości. Podniósł, że nie uzyskał od strony powodowej żadnego dokumentu, z którego wynikałaby informacja potwierdzająca okoliczności wypadku komunikacyjnego jakiemu uległa powódka, a także potwierdzające okoliczność, że do wypadku doszło w związku z ruchem samochodu, którym kierował P. K.. Dalej podniósł zarzut rażącego wygórowania żądania, wskazując, że na obecnym etapie jest ono nie wykazane co do wysokości. Odnosząc się co do żądania zwrotu kosztów leczenia pozwany nie kwestionował ich wysokości, jednak w związku z zawartą w pozwie informacją o pokrywaniu kosztów leczenia powódki przez Ośrodek Pomocy Społecznej w B. wniósł o zwrócenie się do tego ośrodka z zapytaniem, czy nie pokrył również kosztów hospitalizacji powódki.

W piśmie z dnia 2 kwietnia 2014 roku (k.168akt) powódka rozszerzyła żądanie w zakresie odszkodowania o 70zł domagając się odszkodowania w wysokości 5.627,76zł wraz z odsetkami od rozszerzonego powództwa od dnia 15 marca 2014 roku.

Pismem procesowym z dnia 12 maja 2014 roku (k.199akt) powódka ponownie rozszerzyła żądanie pozwu podnosząc, iż stwierdzone przez biegłego skutki wypadku jakiego doznała uzasadniają żądanie zadośćuczynienia w kwocie nie mniejszej niż 300.000zł. Rozszerzyła zatem powództwo o kwotę 230 000 zł. z odsetkami od tej kwoty od daty rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

W kolejnym piśmie procesowym z dnia 12 maja 2014 roku (k.227akt) powódka rozszerzyła żądanie wnosząc o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz odszkodowania z tytułu zwiększonych potrzeb życiowych w kwocie 37.440zł z ustawowymi odsetkami (od dnia doręczenia przez Sąd niniejszego pisma pozwanemu plus ustawowo 30 dni na ewentualną realizację żądania zapłaty) do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz bieżącej renty na pokrycie zwiększonych potrzeb życiowych, związanych z opieką nad nią- w kwocie po 3.600zł miesięcznie (średnio 30 dni x12 godzin x10zł) płatnej do 15 dnia każdego miesiąca z góry, z odsetkami za okres od tej daty do dnia zapłaty w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 7 maja 2014 roku (k.256akt) odnosząc się do roszczeń o zapłatę odszkodowania i renty z tytułu zwieszonych potrzeb wskazał, iż roszczeń tych nie uznaje i wniósł o ich oddalenie, jako niewykazanych co do wysokości.

### ***Stan faktyczny sprawy przedstawiał się następująco:***

W dniu 12 lipca 2013r. w G. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do wypadku, w którym kierujący pojazdem marki S. (...) nr rej. (...) P. K. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i spowodował wypadek drogowy w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do wyznaczonego przejścia dla pieszych, omijając

pojazd., który jechał w tym samym kierunku, lecz zatrzymał się w celu ustąpienia pierwszeństwa pieszym, doprowadził do potracenia znajdującej się na przejściu powódki.

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach (sygn. akt III K 1142/13) skazał P. K. za przestępstwo z art. 177§ 1 k.k.

Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona transportem sanitarnym do (...) Centrum Medycznego, gdzie została przyjęta na Oddział (...) z rozpoznaniem: uraz wielomiejscowy, wieloodłamowe złamanie trzonu trzony lewej kości udowej z przemieszczeniem, złamanie głowy kości piszczelowej prawej, złamanie kości krzyżowej, obustronne złamanie kości łonowych, złamanie krętarza wielkiego prawej kości udowej. Powódka przebywała na w/w Oddziale w dniach od 12 lipca 2013 roku do 30 lipca 2013 roku. Złamanie lewego uda zaopatrzone wyciągiem szkieletowym, nadkłykiowym, a złamanie prawego podudzia opatrunkiem gipsowym, stopowo-udowym. Jednocześnie przygotowywana była do leczenia operacyjnego. W trakcie pobytu szpitalnego powódka odmówiła dalszego leczenia, w tym operacyjnego i wypisała się ze szpitala na własne żądanie w dniu 30 lipca 2013 roku. Następnie, w dniach od 9 sierpnia 2013 roku do 22 sierpnia 2013 roku powódka była hospitalizowana na Oddziale (...) (...) Szpitala (...) Nr (...) w B.. W trakcie pobytu powódki w w/w Szpitalu rozpoznano u powódki zastarzałe, wieloodłamowe złamanie odwodowej trzonu lewej kości udowej z przemieszczeniem odłamów oraz złamanie bliższego końca kości piszczelowej prawej i stan po złamaniu miednicy. Powódka była operowana w dniu 13 sierpnia 2013 roku. Wykonano u niej krwawe nastawienie odłamów lewej kości udowej i zespolenie płytą kątowo stabilną. W dniu 22 sierpnia 2013 roku została wypisana do domu w stanie ogólnym dobrym, z zaleceniem kontynuacji leczenia w trybie ambulatoryjnym. Obecnie powódka przebywa w domu, zgłaszając się okresowo do kontroli w Poradni (...) przy (...) Szpitalu (...) Nr (...) w B.. W okresie od 23 czerwca 2014 roku do 1 lipca 2014 roku powódka była hospitalizowana w (...) Szpitalu (...) w B., gdzie przeszła operację plastyki stawu rzekomego kości udowej lewej z użyciem allispongizoplastyki i płyty DCS.

Powołany w sprawie biegły ortopeda-traumatolog lek.med. J. S. rozpoznał u powódki stan po urazie wielomiejscowym, przebyte stłuczenia głowy ze wstrząśnieniem mózgu, cechy umiarkowanej nerwicy po urazie czaszkowo-mózgowym, przebyte, wygojone bez istotnych zaburzeń strukturalnych złamanie obu kości łonowych oraz kości krzyżowej po prawej stronie, z utrwalonym zespołem podmiotowym, przebyte, wygojone złamanie krętarza wielkiego prawej kości udowej, przebyte, wygojone z dużymi zaburzeniami statystycznie – dynamicznymi i znaczną deformacją stawu kolanowego, złamania głowy prawej kości piszczelowej, przebyte wieloodłamowe złamanie obwodowej lewej kości udowej, po zespoleniu operacyjnym, z destabilizacją zespolenia, zaburzeniami zrostu, wygięciem osi długiej i zagrożeniem powstania stawu rzekomego. Biegły wskazał, iż rozstrój zdrowia powódki po wypadku jest znaczący, bowiem po wypadku powódka stała się osobą całkowicie niepełnosprawną, skazaną na konieczność całodobowej opieki osób trzecich oraz łóżkowy tryb życia. Zmuszona jest do wykonywania czynności toaletowych i higienicznych w łóżku, z pomocą osób trzecich. Biegły w związku z następstwami przedmiotowego wypadku stopień uszczerbku na zdrowiu powódki określił łącznie na 80%. Wskazał, iż nasilenie cierpień powódki w bezpośrednim okresie powypadkowym, przez ok.8-10 tygodni było bardzo duże. Obecnie, powódka ma głównie dolegliwości o przewlekłym charakterze, nasilające się zwłaszcza przy zmianach pogody i po wysiłku oraz próbach rehabilitacji oraz cechy nerwicy pourazowej o dość dużym nasileniu. Powódka wymaga dalszego, skomplikowanego i wysokospecjalistycznego leczenia ortopedycznego oraz rehabilitacji. Skarży się na przewlekłe dolegliwości bólowe zarówno głowy, jak i uszkodzonych kończyn i miednicy. Leczenie powypadkowe powódki trwa nadal. Z uwagi na pourazową deformację prawego stawu kolanowego i znaczące zaburzenia statyczno-dynamiczne wymagane jest w przyszłości wykonanie totalnej endoprotezy plastyki. Okres oczekiwania w kolejce NFZ wynosi ok.6-12 lat. Ze względu na destabilizację zespolenia lewej kości udowej, brak zrostu i ewolucję złamania w kierunku powstania stawu rzekomego, powódka wymaga kolejnego zabiegu operacyjnego tj. plastyki kostnej zaburzeń zrostu i wymiany zespolenia, w jak najbliższym czasie. Biegły w opinii wskazał, iż rokowanie na przyszłość jest niepewne, raczej złe. Jeżeli chodzi o przebyte urazy głowy i miednicy, to są obecnie stabilne klinicznie i zdaniem biegłego nie powinny ulegać pogorszeniu. Natomiast odnośnie przebytego urazu prawego stawu kolanowego, to obecna dysfunkcja będzie się pogłębiać w czasie, powodując progresję zmian zwyrodnieniowych. TEP prawego stawu kolanowego jest koniecznością, wynikającą zarówno z

przebytych obrażeń , jak i postępującej artrozy stawu. Gojenie złamania lewego uda powikłane jest zaburzeniami zrostu i destabilizacją zespolenia. Powódka wymaga kolejnego, dużego, ortopedycznego zabiegu operacyjnego. W ocenie biegłego przebyty wypadek i doznane obrażenia znacząco zmieniły na niekorzyść komfort życia powódki. Obecnie mobilność i jej sprawność ogólna jest całkowicie ograniczona, Powódka wymaga stałej, praktycznie 24-godzinnej opieki osób trzecich w zakresie higieny osobistej, ubierania i rozbierania się, załatwiania spraw poza miejscem zamieszkania., przygotowywania i spożywania posiłków. Nie kwalifikuje się również do samodzielnego korzystania ze środków komunikacji publicznej i w trakcie kontroli lekarskich, wymaga specjalistycznego transportu medycznego Nie jest w stanie korzystać ani samodzielnie, ani z pomocą osób trzecich z zaopatrzenia ortopedycznego (kule, balkonik, wózek inwalidzki itp.) /opinia biegłego ortopedy-traumatologa J. S. k.174 -179akt/.

Biegli z zakresu psychologii W. B. oraz psychiatrii A. W. w opinii wskazali, iż powódka jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim. Wypadek spowodował u powódki wystąpienie zespołu stresu pourazowego, który przeszedł z zespół lekowo-depresyjny i w związku z pojawieniem się objawów zaburzeń lękowo – depresyjnych uznali 10% uszczerbek na zdrowiu. U powódki ujawniło się wzmożenie objawów depresyjnych, nieobecnych przed wypadkiem. Na podstawie analizy opisów skutków psychicznych wypadku biegli wskazali, że powódka przeżyła go reagując podwyższeniem poziomu stresu. Wystąpiły u niej reakcje napięcia psychicznego, drażliwość, wybuchowość związane z niemożliwością chodzenia, funkcjonowania społecznego i zaspokajania podstawowych potrzeb takich jak jedzenie, mycie, potrzeby fizjologiczne. Od czasu wypadku powódka skarży się na wzmożoną drażliwość, wybuchowość, która trudno jej kontrolować, stałe napięcie psychiczne, wystąpiły znaczne zaburzenia snu, sny związane z wypadkiem, uczucie lęku, załamania. Czuje się gorzej z powodu swojej niepełnosprawności i licznych silnych bólów głowy oraz lewego uda, prawego kolana i miednicy. Ma problemy z koncentracją i z pamięcią. W wyniku skutków urazów powódka została zmuszona do zmiany, ograniczenia swojego dotychczasowego trybu życia. Po wypadku zmieniło się istotnie zachowanie powódki, zwłaszcza w sytuacjach społecznych. Objawy stresu pourazowego utrzymują się, pomimo upływu kilku miesięcy.

Powódka przed wypadkiem nie pracowała, w latach wcześniejszych pracowała na fermie jako pracownik fizyczny. Obecnie pozostaje na utrzymaniu konkubenta, wymaga opieki i pomocy w czynnościach życia codziennego, a opiekę nad nią pełni konkubent i szwagierka. Powódka nie może ustać na własnych nogach, jest jedynie w stanie przemieścić się sama z łóżka na fotel-ok.0,5m. Próbowала poruszać się za pomocą tzw. balkonika, lecz przewróciła się. Wskazała, iż ma zawroty głowy, a w nocy na zmianę pogody odczuwa bóle. Podała, że bezpośrednio po wypadku bóle były tak silne, że mdlała. Przesłuchiwana w charakterze strony zeznała, iż psychicznie po wypadku czuje się dobrze, nie poddaje się i wierzy, że wróci do zdrowia.

Powódka w chwili zdarzenia nie posiadała ubezpieczenia zdrowotnego. Na podstawie decyzji Prezydenta Miasta B. z dnia 27 sierpnia 2013 roku potwierdzono prawo powódki do świadczeń opieki zdrowotnej od dnia 12 lipca 2013r. Hospitalizacja powódki za okres od 12 lipca 2014 roku do 30 lipca 2013 roku została rozliczona w Narodowym Funduszu Zdrowia na podstawie decyzji Prezydenta Miasta B. (k. 150,159)

Pozwany po wniesieniu pozwu wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 50.000zł.

/ **dowód** : zeznania świadków: F. W., C. W. – zapis z rozprawy w dniu 7.10.2014r.w systemie audio-video k. 282, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k.9-10, dokumentacja medyczna k.17-27, 45-84, wezwanie do zapłaty k.29-30, opinia biegłego ortopedy-traumatologa J. S. k. 174-179, opinia psychologiczno-psychiatryczna k. 212-217, decyzja Prezydenta Miasta B. z dnia 27.08.2013r. k.150, informacja (...) Centrum Medycznego z 4.03.2014r. k.159, karta informacyjna leczenia szpitalnego za okres od 26.06.2014r. do 1.07.2014r., rachunki za transport sanitarny k. 171, protokół przesłuchania powódki w miejscu zamieszkania k.271-272/

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody w postaci dokumentów, zeznań świadków, opinie biegłych i zeznania powódki. Przedstawione przez strony dokumenty nie były w toku postępowania kwestionowane. Opinie biegłych wydane w niniejszej sprawie Sąd uznał za pełne, jasne i rzetelne, a ich wnioski nie były kwestionowane przez strony. W ocenie Sądu również wypowiedź powódki co do jej dobrego samopoczucia

psychicznego ni dyskwalifikuje w całości opinii biegłych psychiatry i psychologa. Dokonując oceny zeznań powódki Sąd miał na względzie, że jest ona osoba upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim, z opinii biegłych wynika, że brakuje jej wglądu w stwierdzone u niej zaburzenia lękowo – depresyjne i możliwości ich korekcji. Z tych też względów Sąd uznał, iż jednorazowa wypowiedź (odpowiedź na pytanie jak ocenia swój stan psychiczny) nie może podważać opinii biegłych wydanej po przeprowadzeniu badania i rozmowy biegłych z powódką.

### ***Sąd zważył co następuje:***

Odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku jakiemu uległa powódka nie była co do zasady sporna.

W myśl art. 444 oraz art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszystkie wyniki z tego powodu koszty. Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Sąd może również przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie pieniężne pełni przede wszystkim funkcję kompensacyjną – przyznana suma ma stanowić przybliżony ekwiwalent poniesionej przez poszkodowanego szkody niemajątkowej, powinna łagodzić doznane przez niego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz ułatwiać przezwyciężanie ujemnych przeżyć, aby w ten sposób przynajmniej częściowo została przywrócona równowaga zachwiana na skutek zdarzenia wywołującego szkodę. W konsekwencji Sąd, ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia, winien uwzględnić wszystkie okoliczności istotne dla określenia rozmiaru doznanej krzywdy, w szczególności takie jak wiek poszkodowanego, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową oraz inne czynniki podobne natury (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2012r., I CSK 74/12).

Poza sporem jest, że powódka otrzymała już kwotę 50.000 zł zadośćuczynienia, a w toku postępowania domagała się dalszych 250.000 zł z tego tytułu. Zważywszy na stopień uszczerbku na zdrowiu jakiego doznała, fakt, że pomimo zastosowanego leczenia biegły ortopeda ocenił uszczerbek na zdrowiu powódki na 80%, a powódka nie odzyskała i prawdopodobnie z uwagi na rodzaj powikłań jakich doznała nie odzyska już nigdy pełnej sprawności, a także mając na względzie zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki związany z trudnym okresem rekonwalescencji i odczuwanymi obecnie dolegliwościami bólowymi i ograniczeniami wynikającymi z niepełnosprawności fizycznej oraz mając na względzie stwierdzone przez biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii problemy dotyczące stanu psychicznego powódki będące następstwem wypadku, Sąd uznał, że wypłacone w trybie pozaprosesowym zadośćuczynienie w kwocie 50.000 zł jest rażąco niskie i nie odpowiada pojęciu sumy odpowiedniej w rozumieniu art. 445 § 1 kc. W ocenie Sądu powódka powinna otrzymać z tego tytułu łącznie kwotę 200.000 zł. Taka kwota zdaniem Sądu w sposób realny kompensuje doznaną przez powódkę krzywdę, zapewniając pewną satysfakcję moralną, a jednocześnie jest odpowiednia do zakresu cierpień doznaczonych przez powódkę i uwzględnia fakt, że powódka na skutek wypadku utraciła sprawność fizyczną jaką cieszyła się do dnia zdarzenia i stała się w znacznym stopniu zależna od pomocy innych osób. W tej sytuacji Sąd na zasadzie art. 445 §1 kc zasądził od pozwanego na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 150.000 zł., ponad kwotę wypłaconą z tego tytułu w trybie pozaprosesowym.

Obok żądania zasądzenia zadośćuczynienia powódka domagała się zasądzenia odszkodowania za skutki wypadku, a roszczenie przez nią zgłoszone obejmowało koszty leczenia i opieki. Koszty leczenia objęte żądaniem wynosiły 5.557,76 zł. i stanowiły koszty hospitalizacji w okresie od 12 do 30 lipca 2013r. jakimi powódka miała zostać obciążona ze względu na brak ubezpieczenia zdrowotnego oraz udokumentowane koszty transportu medycznego na kwotę 70 zł. Jako, że powódka nie poniosła kosztów hospitalizacji (ostatecznie na mocy decyzji Prezydenta Miasta B. z 27 sierpnia 2013r. o przyznaniu powódce uprawnienia do świadczeń opieki zdrowotnej zostały one rozliczone przez NFZ), Sąd w zakresie tej części odszkodowania uwzględnił jedynie kwotę 70,- zł. (udokumentowane koszty transportu medycznego), w pozostałym zakresie oddalając powództwo o zwrot kosztów leczenia. Pozostała część żądań odszkodowawczych odnosiła się do kosztów opieki sprawowanej nad powódką w okresie od 23 sierpnia 2013r. do 31

lipca 2014r. Niezależnie od tego powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz renty poczynszu od 1 sierpnia 2014r. na pokrycie zwiększonych potrzeb życiowych związanych z opieki nad nią. Sam fakt konieczności sprawowania tej opieki nie był między stronami sporny, został on zresztą dostatecznie wykazany zeznaniami świadków, opinią biegłego ortopedy oraz zeznaniami powódki. Strona pozwana kwestionowała jedynie czas sprawowania tej opieki i wysokość kosztów godziny opieki. Ostatecznie strony doszły w tym zakresie do porozumienia, przyjmując, że sprawowanie tej opieki konieczne jest przez sześć godzin dziennie przez 30 dni w miesiącu za średnią stawkę 10 zł. za godzinę (oświadczenie pełnomocnika powoda k. 280, oświadczenie pełnomocnika pozwanej k. 283). W tej sytuacji Sąd przyjął za podstawę obliczenia odszkodowania za zwiększone potrzeby powódki w okresie od 23 sierpnia 2013r. do 31 lipca 2014r. oraz na potrzeby ustalenia wysokości renty z tytułu zwiększonych potrzeb należnej powódce od 1 sierpnia 2014r. ustalone przez strony stanowisko co do zakresu niezbędnej powódce opieki i jej kosztów i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 18.720 zł. tytułem kosztów opieki w okresie od 23 sierpnia 2013r. do 31 lipca 2014r., a jednocześnie zasądził od pozwanego na rzecz powódki rentę w kwocie 1800 zł. miesięcznie, płatne z góry do 15 dnia każdego miesiąca, poczynszu od 1 sierpnia 2014r., a w pozostałej części powództwo w tym zakresie oddalił.

Orzeczenie o ustaleniu odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku mogące pojawić się w przyszłości Sąd oparł o przepis art. 189 k.p.c.

O odsetkach orzeczono po myśli art. 481 k.p.c. zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustalając termin początkowy ich biegu odrębnie w stosunku do żądania zgłoszonego w pozwie i żądań zgłaszanych w pismach rozszerzających powództwo.

Orzekając o kosztach procesu Sąd na zasadzie art. 100 k.p.c. dokonał ich stosunkowego rozdziału przy przyjęciu, że powódka utrzymała się ze swoim żądaniem w 62 %. Na koszty zastępstwa procesowego składało się wynagrodzenie pełnomocników stron, zaś na koszty sądowe złożyła się opłata od zgłoszonych żądań w wysokości 19.314,- zł. oraz wydatki w kwocie 1.081,37 zł. (k. 189,225,118,145). Łącznie koszty sądowe wyniosły zatem 20.395,37 zł. i jako, że nie zostały uiszczone przez strony w toku procesu (powódka była zwolniona od kosztów sądowych) na zasadzie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążono nimi pozwanego w stosunku odpowiednim do wyników procesu.

SSR (del) Łucja Oleksy-Miszczuk